

فرآیند درجه‌بندی شهرداری‌ها

هدف اصلی از این درجه‌بندی، تعیین ملاکی برای مواردی مانند حقوق و مزایای شهرداران، شرایط احراز تصدی سمت شهردار، ساختار سازمانی شهرداری و توزیع اعتبارات دولتی است.

شاخص‌های اصلی درجه‌بندی

درجه شهرداری‌ها (که بین ۱ تا ۱۲ متغیر است) بر اساس سه شاخص کلیدی تعیین می‌شود:

جمعیت شهر: اصلی‌ترین معیار درجه‌بندی است. شهرهای پرجمعیت‌تر، معمولاً درجات بالاتری دارند.

درآمد مستمر و خالص شهرداری: میزان درآمد پایدار و جاری شهرداری‌ها در ارتقاء درجه مؤثر است.

موقعیت شهر از لحاظ تقسیمات کشوری: اینکه شهر مرکز استان، شهرستان یا بخش باشد نیز در تعیین درجه نقش دارد.

مراحل کلی فرآیند درجه‌بندی (ارتقاء درجه)

فرآیند درجه‌بندی و ارتقاء درجه شهرداری‌ها معمولاً طی مراحل صورت می‌گیرد:

دریافت درخواست: درخواست ارتقاء درجه شهرداری توسط استانداری به سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور ارسال می‌شود.

بررسی مدارک: بررسی کامل مدارک و مستندات ارسالی توسط کارشناسان سازمان. در صورت نقص، اعلام به استانداری جهت تکمیل مدارک.

محاسبه امتیازات:

محاسبه امتیازات مربوط به هر یک از شاخص‌های اصلی (جمعیت، درآمد، موقعیت) بر اساس دستورالعمل‌های مصوب.

به عنوان مثال، در بخش جمعیت و درآمد، شهرداری‌ها در ردیف‌های مختلف قرار گرفته و امتیاز مشخصی کسب می‌کنند.

تعیین درجه پیشنهادی: با جمع‌بندی امتیازات کسب شده، کارگروه مربوطه (در سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور) درجه پیشنهادی جدید را تعیین می‌کند.

تصویب و ابلاغ: درجه نهایی پس از طی مراحل قانونی و تأیید مراجع ذیصلاح (معمولاً توسط وزارت کشور یا هیئت وزیران در گذشته) به شهرداری مربوطه ابلاغ می‌شود.

نکته: شهرهای قدیمی، بزرگ و کلان‌شهرها معمولاً درجات بالاتری (مانند ۱۱ و ۱۲) و شهرهای تازه تأسیس یا کم‌جمعیت‌تر درجات پایین‌تری (مانند ۱، ۲ و ۳) دارند.